

T'filla & Limmud

Two Powerful Tools for Building Relationships & Community

1. התפילה כמרכז רוחני מאזן, מעבד ומקשר בין הראש למעשה, בין האמונות להתנהגות

שמעון הצדיק היה משיירי אנשי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלושה דברים העולם עומד--על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות החסדים.
(אבות א' ב')

1. T'filla as a spiritual experience that balances, processes and connects our values to our actions

SIMEON THE RIGHTEOUS WAS ONE OF THE LAST OF THE MEN OF THE GREAT SYNAGOGUE. HE USED TO SAY: THE WORLD IS BASED UPON THREE THINGS: THE TORAH, DIVINE SERVICE, AND THE PRACTICE OF KINDLINESS.
(*avot a, b*)

2. התפילה ככלי לביטוי של מסורת וחידוש

איתמר רבי יוסי ברבי חנינא אמר תפלות אבות תקנום רבי יהושע בן לוי אמר תפלות כנגד תמידין תקנום תניא כוותיה דר' יוסי ברבי חנינא ותניא כוותיה דרבי יהושע בן לוי תניא כוותיה דרבי יוסי בר' חנינא אברהם תקן תפלת שחרית שנא' (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם ואין עמידה אלא תפלה שנאמר (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלל יצחק תקן תפלת מנחה שנאמר (בראשית כד) ויצא יצחק לשווח בשדה לערב ואין שיחה אלא תפלה שנאמר (תהלים קב) תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפוך שיחו
יעקב תקן תפלת ערבית שנאמר (בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם ואין פגיעה אלא תפלה שנאמר (ירמיהו ז) ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי (מסכת ברכות פרק ד דף כו, ב)

2. T'filla as an expression of the tension between tradition & innovation

It has been stated: R. Jose son of R. Hanina said: The Tefillahs were instituted by the **Patriarchs**.

R. Joshua b. Levi says: The Tefillahs were instituted to replace the **daily sacrifices**.

(*It has been taught in accordance with R. Jose b. Hanina, and it has been taught in accordance with R. Joshua b. Levi.*)

It has been taught in accordance with R. Jose b. Hanina:

Abraham instituted the **morning Tefillah**, as it says; "And Abraham got up early in the morning to the place where he had stood", and 'standing' means only prayer, as it says; "Then stood up Phineas and prayed".

Isaac instituted the **afternoon Tefillah**, as it says; "And Isaac went out to meditate in the field at eventide", and 'meditation' means only prayer, as it says; "A prayer of the afflicted when he fainteth and poureth out his meditation before the Lord".

Jacob instituted the **evening prayer**, as it says; 'And he lighted [wa-yifga'] upon the place", and 'pegi'ah' means only prayer, as it says: "Therefore pray not thou for this people neither lift up prayer nor cry for them, neither make intercession to [tifga'] Me."
(Talmud - Mas. Berachoth 26b)

3. קבע וכוונה

ג רבן גמליאל אומר, בכל יום מתפלל אדם שמונה עשרה; רבי יהושוע אומר, ומעין שמונה עשרה. רבי עקיבא אומר, אם שגרה תפילתו בפיו, מתפלל שמונה עשרה; ואם לאו, מעין שמונה עשרה.
ד רבי אליעזר אומר, העושה תפילתו קבע, אין תפילתו תחנונים

3. KEVA & KAVANAH

RABBAN GAMALIEL SAYS: EVERY DAY A MAN SHOULD SAY THE EIGHTEEN BENEDICTIONS.
R. JOSHUA SAYS: AN ABBREVIATED EIGHTEEN.
R. AKIBA SAYS: IF HE KNOWS IT FLUENTLY HE SAYS THE ORIGINAL EIGHTEEN, AND IF NOT AN ABBREVIATED EIGHTEEN.
R. ELIEZER SAYS: IF A MAN MAKES HIS PRAYERS A FIXED TASK, IT IS NOT A [GENUINE] SUPPLICATION

4. תפילה עם חיבור למציאות

אמר רבי חייא בר אבא: לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות (מסכת ברכות פרק ה דף לא, א)

4. Tfila & its connection to reality

R. Hiyya b. Abba said: A man should always pray in a house with windows, as it says, Now his windows were open. (brachot 31 a)

5. הלכות תפילה ותפילת נשים

אמר רב המנונא: כמה הלכתא גברותא איבא למשמע מהני קראי דחנה: +שמואל א' א' + וחנה היא מדברת על לבה -

וחנה היא מדברת על לבה מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו רק שפתיה נעות מכאן למתפלל שיחתוך בשפתיו וקולה לא ישמע מכאן שאסור להגביר קולו בתפלתו ויחשבה עלי לשכרה מכאן ששכור אסור להתפלל ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין וגו'

6. Hilchot Tfila & women's Tfila

R. Hamnuna said: How many most important laws can be learnt from these verses relating to Hannah! Now Hannah, she spoke in her heart: from this we learn that one who prays must direct his heart. Only her lips moved: from this we learn that he who prays must frame the words distinctly with his lips. But her voice could not be heard: from this, it is forbidden to raise one's voice in the Tefillah. Therefore Eli thought she had been drunken: from this, that a drunken person is forbidden to say the Tefillah. And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken, etc.

שמואל א פרק א

- ט** וַתִּקַּם חַנָּה, אַחֲרֵי אֲכָלָהּ בְּשֻׁלָּהּ וְאַחֲרֵי שָׁתָהּ; וְעַלִּי הִכְהֹן, יֹשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא, עַל-מְזוּזָתוֹ, הַיְכָל יְהוָה.
י וְהָיָא, מֶרֶת נָפֶשׁ; וַתִּתְפַּלֵּל עַל-יְהוָה, וּבָכָה תְּבָכָה.
יא וַתִּדְרֹךְ בְּדָר וַתֹּאמֶר, יְהוָה צְבָאוֹת אֱ-מִי-תִרְאֶה בְּעֵינֵי אִמָּתִי וְזָכַרְתִּי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אִמָּתִי, וְנִתְּתָה לְאִמָּתִי, זָרַע אֲנָשִׁים--וְנִתְּתִי לַיהוָה כָּל-יְמֵי חַיָּי, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשִׁי.
יב וְהָיָה כִּי הִרְבֵּתָהּ, לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה; וְעָלִי, שָׁמַר אֶת-פִּיהָ.
יג וְחָנָּה, הִיא מְדַבֶּרֶת עַל-לִבָּהּ--רַק שְׁפָתֶיהָ נְעוּת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע; וַיַּחֲשֹׁבָהּ עָלֶי, לְשֹׁכְרָה.
יד וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי, עַד-מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין; הִסִּירִי אֶת-יֵינֶךָ, מֵעַלֶיךָ.
טו וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר, לֹא אֲדֹנִי, אִשָּׁה קִשְׁתָּ-רוּחַ אֲנֹכִי, וַיֵּין וְשֹׁכֵר לֹא נִשְׁתִּיתִי; וְאֲשַׁפֵּף אֶת-נַפְשִׁי, לִפְנֵי יְהוָה.
טז אַל-תִּתֵּן, אֶת-אִמָּתִי, לִפְנֵי, בַת-בְּלִיעַל: כִּי-מִרְבַּ שִׁיחִי וְכַעֲסִי, דְּבַרְתִּי עַד-הֵנָּה.
יז וַיַּעַן עָלֶי וַיֹּאמֶר, לְכִי לְשָׁלוֹם; וְאֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתָךְ, אֲשֶׁר שְׁאַלְתְּ, מֵעַמּוֹ

Tanach - Samuel I Chapter 1

- 9 So Hanna rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drank. And Eli the priest sat upon a seat by the gate post of the temple of the Lord
- 10 And she was in bitterness of soul, and prayed to the Lord, and wept bitterly
- And she vowed a vow, and said, O Lord of hosts, if you will indeed look on the affliction of your maidservant, and remember me, and not forget your maidservant,
- 11 but will give to your maidservant a male child, then I will give him to the Lord all the days of his life, and there shall no razor come upon his head
- 12 And it came to pass, as she continued praying before the Lord, that Eli observed her mouth.
- 13 And Hanna spoke in her heart; only her lips moved, but her voice was not heard; therefore Eli thought that she was drunk.
- 14 And Eli said to her, How long will you be drunk? Put away your wine from you.
- And Hanna answered and said, No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit; I
- 15 have drunk neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the Lord.
- 16 Take not your maidservant for a worthless woman; for out of my great complaint and grief have I been speaking.
- 17 Then Eli answered and said, Go in peace; and the God of Israel grant you the petition that you have asked of him

אדם אחד שהיה רוצה להראות [לגויים] על תבן של חברו.
בא לפני רב. אמר לו: לא תראה ולא תראה. אמר לו: אראה ואראה.
ישב רב כהנא לפני רב, שמט את צווארו ממנו.
קרא רב עליו: 'בניך עולפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר' (ישעיהו נא), מה תוא זה כיוון שנפל במכמר אין מרחמין עליו, אף ממון של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמין עליו. אמר לו רב: כהנא, עד עכשיו היו פרסיים שלא היו מקפידים על שפיכות דמים, ועכשיו יש יוונים שמקפידים על שפיכות דמים.
קום עלה לארץ ישראל, וקבל עליך שלא תקשה לרבי יוחנן שבע שנים.
הלך, מצאו לריש לקיש שיושב ומסכם את ישיבת היום לחכמים. אמר להם: ריש לקיש היכן?
אמרו לו: מדוע? אמר להם: זו קושיה וזו קושיה, וזה תירוצה וזה תירוצה.
אמרו לו לריש לקיש. הלך ריש לקיש אמר לו לרבי יוחנן: ארי עלה מבבל; יעיין אדוני בישיבה של מחר.
למחר הושיבו אותו בשורה הראשונה לפני ר' יוחנן.
אמר ר' יוחנן שמועה ולא הקשה, שמועה ולא הקשה,
הוריד אותו אחורנית שבע שורות, עד שהושיב אותו בשורה האחרונה.
אמר לו ר' יוחנן לר' שמעון בן לקיש: ארי שאמרת נעשה שועל!
אמר: יהי רצון שאותן שבע שורות תהיינה תמורת שבע השנים שאמר לי רב.
עמד על רגליו, אמר לו לר' יוחנן: שיחזור אדוני מתחילה.
אמר שמועה והקשה, הושיבוהו בשורה הראשונה,
אמר שמועה והקשה. ר' יוחנן היה יושב על שבעה כרים, הורידו לו כר אחד מתחתיו.
אמר שמועה והקשה לו, עד שהורידו לו את כל הכרים מתחתיו עד שישב על הארץ.
ר' יוחנן אדם זקן היה ונשמטו גביני עיניו. אמר להם: הגבירו לי את עיני ואראה אותו.
הרימו לו את גביניו במכחול של כסף, ראה שהיו שפתיו פרוטות.
סבר שצוחק הוא עליו, חלשה דעתו [של ר' יוחנן], ומת [רב כהנא].
למחר אמר להם ר' יוחנן לחכמים: ראיתם את הבבלי איך הוא עושה? אמרו לו: כך דרכו.

נכנס לתוך המערה, ראה שהיה מסובב על ידי עכנא [נחש].
אמר לו: עכנא עכנא, פתח פיר וייכנס הרב אצל תלמיד, ולא פתח.
יכנס חבר אצל חבר, ולא פתח.
יכנס תלמיד אצל הרב, פתח לו.
ביקש רחמים והקימו.
אמר לו: אילו ידעתי שדרכו של אדוני כך, לא היתה נחלשת דעתי. עכשיו, שיבוא אדוני איתי.
אמר לו: אם יכול אתה לבקש רחמים ששוב לא אמות - אלך, ואם לאו - לא אלך. הואיל ועברה השעה - עברה.
העירו, העמידו, שאלו כל הספיקות שהיו לו ופתר אותם לו. [בבא קמא קיז, א.].

A certain man who was desirous of showing another man's straw [to be confiscated] appeared before Rab, who said to him: 'Don't show it! Don't show it!' He retorted: 'I *will* show it! I *will* show it!' R. Kahana was then sitting before Rab, and he tore [that man's] windpipe out of him. Rab thereupon quoted: *Thy sons have fainted, they lie at the heads of all the streets as a wild bull in a net;*³⁴ just as when a 'wild bull' falls into a 'net' no one has mercy upon it, so with the property of an Israelite, as soon as it falls into the hands of heathen oppressors no mercy is exercised towards it.³⁵ Rab therefore said to him: 'Kahana, until now the Greeks³⁶ who did not take much notice of bloodshed were [here and had sway, but] now the persians³⁷ who are particular regarding bloodshed are here, and they will certainly say, "Murder, murder!"³⁸) arise therefore and **go up** to the Land of Israel but take it upon yourself that you will not point out **any difficulty to R. Johanan** for the next **seven** years. When he arrived there he found Resh Lakish sitting and going over the lecture of the day for the Rabbis. He thereupon said to them: 'Where is Resh Lakish? They said to him: 'Why do you ask?' He replied: 'This point [in the lecture] is difficult and that point is difficult, but this could be given as an answer and that could be given as an answer.' When they mentioned this to Resh Lakish, Resh Lakish went and said to R. Johanan: 'A lion has come up from Babylon; let the Master therefore look very carefully into tomorrow's lecture.' On the morrow R. Kahana was seated on the first row of disciples before R. Johanan, but as the latter made one statement and the former did not raise any difficulty, another statement, and the former raised no difficulty, R. Kahana was put back through the seven rows until he remained seated upon the very last row. R. Johanan thereupon said to R. Simeon b. Lakish: 'The lion you mentioned turns out to be a [mere] fox. R. Kahana thereupon whispered [in prayer]: 'May it be the will [of Heaven] that these seven rows be in the place of the seven years mentioned by Rab.' He thereupon immediately stood on his feet and said to R. Johanan: 'Will the Master please start the lecture again from the beginning.' As soon as the latter made a statement R. Kahana pointed out a difficulty, and so also when R. Johanan subsequently made further statements, for which he was placed again on the first row. R. Johanan was sitting upon seven cushions.

Whenever he made a statement against which a difficulty was pointed out, one cushion was pulled out from under him, [and so it went on until] all the cushions were pulled out from under him and he remained seated upon the ground. As R. Johanan was then a very old man and his eyelashes were overhanging he said to them, 'Lift up my eyes for me as I want to see him.' So they lifted up his eyelids with silver pincers. He saw that R. Kahana's lips were parted and thought that he was laughing at him. He felt aggrieved and in consequence the soul of R. Kahana went to rest. On the next day R. Johanan said to our Rabbis, 'Have you noticed how the Babylonian was making [a laughing-stock of us]?' But they said to him, 'This was his natural appearance.' He thereupon went to the cave [of R. Kahana's grave] and saw a

snake coiled round it. He said: 'Snake, snake, open thy mouth and let the Master go in to the disciple.' But the snake did not open its mouth. He then said: 'Let the colleague go in to [his] associate!' But it still did not open [its mouth, until he said,] 'Let the disciple enter to his Master,' when the snake did open its mouth He then prayed for mercy and raised him. He said to him, 'Had I known that the natural appearance of the Master was like that, I should never have taken offence; now, therefore let the Master go with us.' He replied, 'If you are able to pray for mercy that I should never die again [through causing you any annoyance], I will go with you, but if not I am not prepared to go with you. For later on you might change again.' R. Johanan thereupon completely awakened and restored him and he used to consult him on doubtful points, R. Kahana solving them for him. his is implied in the statement made by R. Johanan: 'What I had believed to be yours was In fact theirs.

תנו רבנן לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז מעשה שבא רבי אלעזר <בן ר'> [ברבי] שמעון ממגדל גדור מבית רבו והיה רכוב על החמור ומטייל על שפת נהר ושמח שמחה גדולה והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה נדמן לו אדם אחד שהיה מכוּעַר ביותר אמר לו שלום עליך רבי ולא החזיר לו אמר לו ריקה כמה מכוּעַר אותו האיש שמא כל בני עירך מכוּעַרין כמותך אמר לו איני יודע אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוּעַר כלי זה שעשית כיון שידע בעצמו שחטא ירד מן החמור ונשתטח לפניו ואמר לו נענית לך מחול לי אמר לו איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוּעַר כלי זה שעשית היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו יצאו בני עירו לקראתו והיו אומרים לו שלום עליך רבי רבי מורי מורי אמר להם למי אתם קורין רבי רבי אמרו לו לזה שמטייל אחריו אמר להם אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל אמרו לו מפני מה אמר להם כך וכך עשה לי אמרו לו אעפ"כ מחול לו שאדם גדול בתורה הוא אמר להם בשבילכם הריני מוחל לו ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילין ומזוזות:

Our Rabbis have taught: A man should always be gentle as the reed and never unyielding as the cedar.

Once R. Eleazar son of R. Simeon was coming from Migdal Gedor, from the house of his teacher, and he was riding leisurely on his ass by the riverside and was feeling happy and elated because he had studied much Torah

There chanced to meet him an exceedingly ugly man who greeted him, 'Peace be upon you, Sir'.

He, however, did not return his salutation but instead said to him, 'Raca, how ugly you are. Are all your fellow citizens as ugly as you are?' The man replied: 'I do not know, but go and tell the craftsman who made me, "How Ugly is the vessel which you have made".'

When R. Eleazar realized that he had done wrong he dismounted from the ass and prostrated himself before the man and said to him, 'I submit myself to you, forgive me'. The man replied: 'I will not forgive you until you go to the craftsman who made me and say to him, "How ugly is the vessel which you have made".' He [R. Eleazar] walked behind him until he reached his native city. When his fellow citizens came out to meet him greeting him with the words, 'Peace be upon you O Teacher, O Master,' the man asked them, 'Whom are you addressing thus'?

They replied, 'The man who is walking behind you.' Thereupon he exclaimed: 'If this man is a teacher, may there not be any more like him in Israel'! The people then asked him: 'Why'? He replied: 'Such and such a thing has he done to me. They said to him: 'Nevertheless, forgive him, for he is a man greatly learned in the Torah.' The man replied: 'For your sakes I will forgive him, but only on the condition that he does not act in the same manner in the future.' Soon after this R. Eleazar son of R. Simeon entered [the Beth Hamidrash] and expounded thus, A man should always be gentle as the reed and let him never be unyielding as the cedar. And for this reason the reed merited that of it should be made a pen for the writing of the Law, Phylacteries and Mezuzoth.

.